

La platja
Eva Agasa

Exposició **Memoràndum dels oblits** **d'Eva Agasa i Roc Blackblock**

Del 22 de febrer al 24 de març del 2019

Al Pati del Palau de la Diputació
Passeig de Sant Antoni, 100 - Tarragona
Tel. 977 296 605

Horari: dl a dv, de 9 a 21 h;
ds, de 9 a 13 h i de 17 a 21 h,
festius d'11 a 14 h.

www.dipta.cat/exposicions

MEMORÀNDUM DELS OBLITS **d'Eva Agasa i Roc Blackblock**

Memoràndum dels oblits

“La memòria comporta un acte de redempció. El que es recorda ha estat salvat del no-res. El que s’oblida ha quedat abandonat. Si un ull sobrenatural veu tots els esdeveniments de forma instantània, fora del temps, la distinció entre recordar i oblidar es transforma en un judici, en una interpretació de la justícia, segons la qual l’aprovació s’aproxima a ser recordat; i el càstig, a ser oblidat.”

John Berger, *Mirar*

Un memoràndum és, segons el DIEC2, el següent:

1 *m.* [LC] Nota destinada a recordar alguna cosa.

1 2 *m.* [PO] Nota diplomàtica en què es recorden els fets, les raons, etc., referents a una qüestió.

2 *m.* [LC] Quadern, llibret, on hom s’apunta allò que vol recordar.

En un moment en el qual la tècnica digital permet a tothom crear infinitat d’imatges perfectes, amb uns clixés que es repeteixen i que les converteixen quasi en imatges seriades que inunden la nostra vida per mitjà de les xarxes socials, el fet de trobar-nos amb fotografies antigues, atrotinades i imperfectes cobra especial valor.

En aquestes fotos imperfectes que moltes vegades trobem tirades a les escombraries, o, amb sort, en mercats de segona mà, hi apareixen persones que han estat oblidades per tothom. Quan els descendents d’una família, o les persones que adquireixen i buiden un pis d’objectes personals de l’antic propietari, es troben aquestes fotos de desconeguts, se’n desfan. Les fotos són l’últim vestigi de l’existència d’aquestes persones.

Resulta paradoxal que les fotos de família perdin el seu valor quan moren les persones o els descendents de les persones que hi apareixen, ja que les situacions que aquestes fotos il·lustren es repeteixen una vegada i una altra en els àlbums de famílies diferents, i posen en relleu les pautes de comportament que repetim totes les persones al llarg de les nostres vides.

Encara que desconeixem les persones que hi apareixen, aquestes imatges tenen la capacitat d’evocar moments viscuts per nosaltres. Per això, tot i no pertànyer al nostre àlbum personal, no deixen de ser valuoses proves del nostre passat familiar col·lectiu.

Amb “Memoràndum dels oblits” pretenem convertir-nos en l’ull sobrenatural del qual parla Berger, rescatant de l’oblit aquestes persones que apareixen a les fotos antigues.

Cadascun de nosaltres, amb el nostre llenguatge personal i emprant tècniques molt diferents, intentem retornar a la pintura la tasca de preservar la memòria que va perdre en el segle XIX amb l’aparició de la fotografia.

Resulta també paradoxal que en el nostre memoràndum sigui la pintura l’encarregada de preservar la memòria (tal com ho era abans de l’aparició de la fotografia), i que per fer-ho parli de la fotografia.

Eva Agasa i Roc Blackblock

Eva Agasa Balagué

Nascuda a Ulldecona el 1976, es va llicenciar en Belles Arts a la Universitat de Barcelona. Ha cursat també estudis de Pedagogia a la Universitat Politècnica de Catalunya i d’Humanitats a la UNIR.

Combina la seva carrera artística amb la tasca docent, i actualment és professora d’educació artística i d’extraescolars de pintura, ceràmica i escultura a l’Escola Suïssa de Barcelona.

En la seva obra artística resulta cabdal l’arxivística fotogràfica, ja que interpreta escenes quotidianes que troba a les fotografies familiars que adquireix al mercat dels Encants de Barcelona i en botigues d’antiguitats de venda per Internet, i amb les quals està creant un petit arxiu fotogràfic personal. També està en contacte amb altres arxivers.

Ha participat en diverses exposicions col·lectives i individuals, a la Galeria N2 de Barcelona, a la Galeria Espai Cavallers de Lleida, a l’Escola d’Art de la Diputació de Tortosa, al Museu Olímpic i de l’Esport Joan Antoni Samaranch i a la Fundació Iluro de Mataró.

Ha estat preseleccionada al 14è Premi de Pintura Ricard Camí i finalista en el Premi de Pintura Miquel Viladrich 2015, els VII i VIII Premi Art sobre Paper de la Fundació Barcelona Olímpica i el 7è Premi de Pintura Torres García - Ciutat de Mataró.

www.evaagasa.com

Roc Blackblock

Estudià Disseny Gràfic a l’Escola Elisava de Barcelona (cursant un quadrimestre a Goteborg, Suècia) i un mòdul de grau superior d’Il·lustració a l’Escola d’Art i Disseny Serra i Abella de l’Hospitalet.

A finals dels anys 90 començà la seva carrera, centrada en la il·lustració i el tatuatge. Com a il·lustrador, va dur a terme projectes editorials, publicitaris, en el món de la música i en altres àmbits. En aquesta època començà a pintar grafitis, fet que va representar un punt d’inflexió en la seva trajectòria.

La seva obra transita entre les intervencions a l’espai públic i l’obra de petit format de caire expositiu, on la memòria individual i col·lectiva esdevenen la constant.

La façana de la Biblioteca Mercè Rodoreda del Guinardó (Barcelona), el projecte de dignificació de la plaça de Sant Joan de Tortosa, el mural commemoratiu del centenari del Congrés de Sants, a Barcelona, el mural amb motiu del 80è aniversari del bombardeig de Granollers, el mural en memòria dels Estudis Orpheu, així com la participació en diversos festivals (a Catalunya, l’Estat espanyol, Portugal, la Xina, i properament a França, Suècia o Xile), són alguns dels projectes recents més destacats. L’Acadèmia del Cinema Català, l’Observatori Europeu de la Memòria (EUROM), el Consorci del Besòs, l’Escola Oficial d’Idiomes o els ajuntaments d’Oviedo, Tudela, Navàs, Castellterçol o Montcada i Reixac són alguns dels impulsors d’aquests projectes.

Ha participat en diverses exposicions col·lectives a la Galeria N2, al CCCB i al Centre d’Art Santa Mònica de Barcelona o a l’Ambush Gallery de Sydney (Austràlia), i per a aquest 2019 té programades exposicions al Palau Robert de Barcelona i al Museo de la Memoria y los Derechos Humanos de Santiago de Xile, entre d’altres.

<http://rocblackblock.wixsite.com>

Iron men
Roc Blackblock

Allà fora
Roc Blackblock

Ages
Roc Blackblock

Mare II
Eva Agasa

La lectura
Eva Agasa

[...] Les fotografies familiars privades i anònimes m'han servit per reflexionar al voltant del poder d'evocació de la imatge impresa en qui la contempla. La meua reflexió s'apropa a allò que Marianne Hirsch va denominar *postmemòria* quan reinterpreto les escenes de vida privada que apareixen en les velles fotografies comprades en mercats i antiquaris i de les quals desconec la història real. Aquestes escenes de vida privada parlen de passat i de família, d'allò que tenim en comú i ens commou. [...]

El fet de mirar enrere des de l'àmbit domèstic permet mostrar una part de la història desconeguda fora de la mateixa família. Aquesta part de la història explica el paper que les dones han tingut en la construcció de la nostra societat des de l'anomiat. Busco aques-

tes dones entre els àlbums de família per rescatar-les de l'oblit, donant-los protagonisme en els meus quadres. [...]

El paper de l'espectador que observa és fonamental en aquesta reflexió de principi a fi. Al principi soc jo la que observo i m'endinso en la vida dels altres adquirint les seves fotos de família i interpretant allò que aquestes expliquen en pintar els meus quadres. Al final és l'espectador dels meus quadres qui observa l'escena reinterpretada i la fa seva en evocar-li records propis. En aquest moment es tanca el cercle: la memòria individual es converteix en col·lectiva en ser compartida.

Eva Agasa, *Statement personal* (fragment)

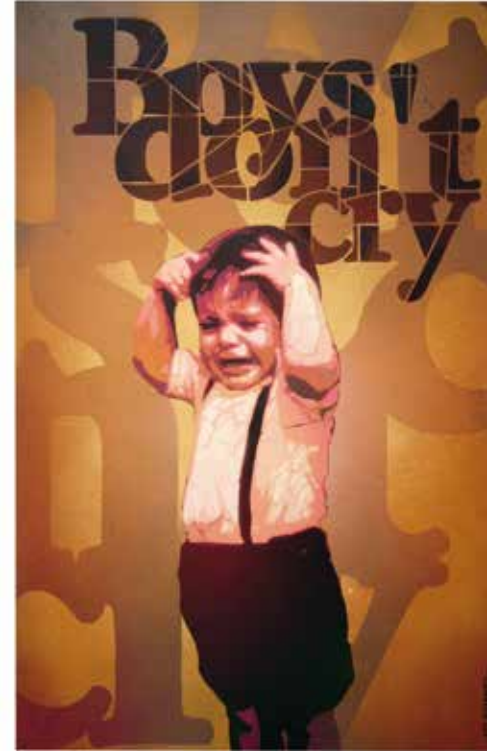
Júlia cosint
Eva Agasa

Les tres Gràcies
Eva Agasa

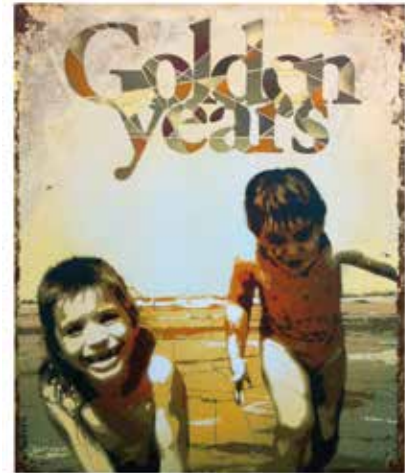
La carta
Eva Agasa

Boys don't cry
Roc Blackblock

Golden years II
Roc Blackblock

Cycles
Roc Blackblock

A cavall entre els projectes muralistes d'art urbà i l'obra expositiva i de petit format, mantinc el tema del record i la memòria com a fil conductor. La multiplicitat de formes i particularitats que pot adquirir la memòria, tant individual com col·lectiva, és la meua matèria primera inesgotable. De quantes maneres pot traslladar-les a les meves obres, la incidència dels

suports insòlits en les peces (no només pel vessant formal sinó també com a transmissors de conceptes) o el diàleg que s'estableix entre passat, present i futur en treballar a partir del record, són alguns dels reptes que encaro en aquests moments.

Roc Blackblock, *statement personal*